

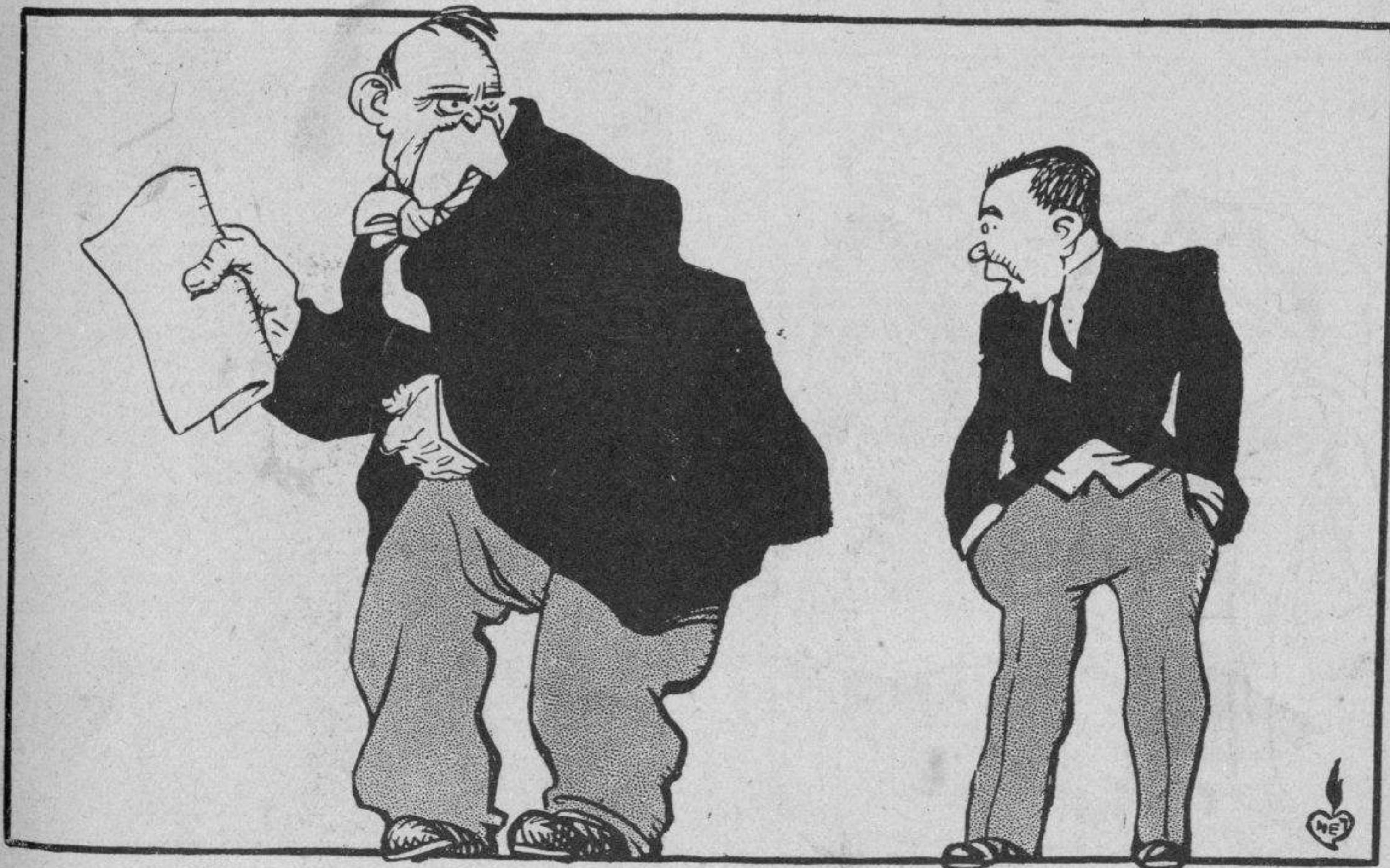
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer Mallorca, 192

10 CTS.

— Mai hauria dit que'ls teus estudis costessin tant cars.
— I això, papà, que soc un dels que estudién menys.

MONDIAL HUMOR

CRÒNIQUES FRÍVOLES

Deport del temps

«Cada cosa al seu temps, com les figues per l'Agost», resa la dita, per més que les figues, ordinàriament, solen venir per l'Octubre, si no les unten.

Però, despreciant minucies d'aquesta naturalesa, que en res afecten a la substància de la qüestió, sigui-ns permès fer aplicació de l'anterior refran — obra, com tots els refrans, de la filosofia popular — a les costums de la nostra vida social, i en particular an aquelles que's refereixen als divertiments i esbarjos de la nostra gent.

Es el cas, que la realitat comprova cada dia, que en arribant l'època de les calors sofreixen una paràlització pot dir-se que gairebé absoluta les manifestacions deportives, que tant han entrat en els nostres hàbits ciutadans degut a les entusiàstiques cantades que arreu se fan de les excelències de l'exercici físic.

Realment, per afició que un hom senti pels sports, la seva incondicionalitat no es, ordinàriament, tant ferma entre'ls jugadors, o en la més modesta categoria dels *amateurs*, que s'avingui a soportar sota una calda solar de 30° y pico, y repico devegades, un partit de foot-ball, una regata de balandres o una cursa de cavalls o d'automòbils, per interessants que prometin ser. Tenint això en compte, se comprendrà que'ls deportes d'hivern, dits també de neu, foren, en aquest temps de l'any, els únics oportunitament conreuables, però *dona la casualitat*, comprovada per llargs anys d'experiència, que precisament a l'istiu mai sol nevar, essent aixís que la refrigerant acció de la neu fora en aquesta època molt més agradable que no pas a l'hivern.

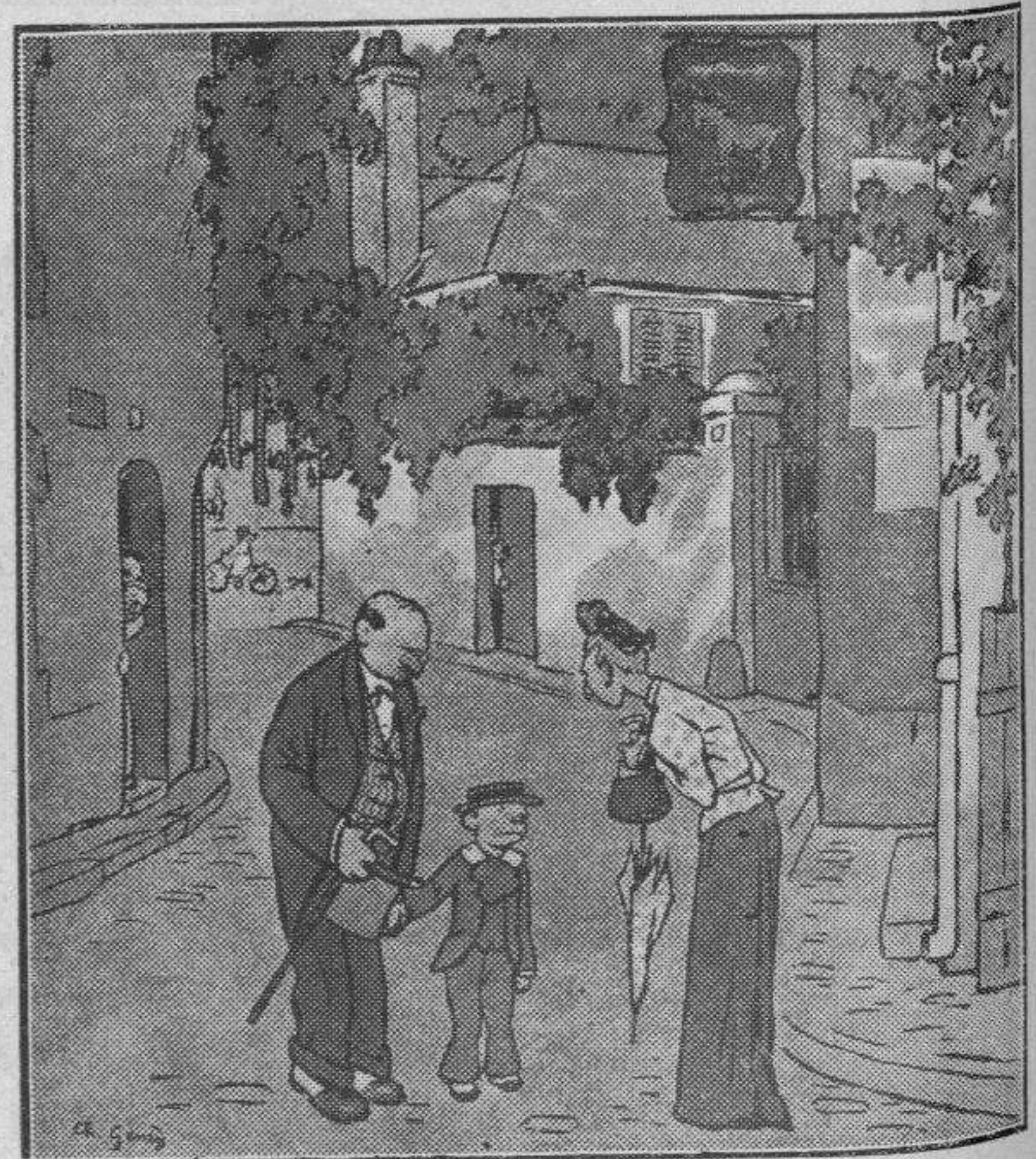
Però com d'exclamar-nos en aquest sentit no'n treuríem res, probablement, concretem-nos a consignar el fet i a reconèixer que no deixa d'haver-hi Providència, malgrat això que a la nostra visió limitada de criatures mortals ens semblen anomalies o imperfeccions de l'obra divina.

I aquesta Providència es la que's manifesta en aquesta

— Vostè troba conforme que un cirurgià s'operi a sí mateix? En aquest cas, digui: qui li pagarà els honoraris?

(De *Le Rire*, de París)

— Aquest nen deu ser molt bon minyó, que li hagin comprat aquest trajo verd tant bonic.

— No, senyora. Es que va estripar el panyo del billar.

(De *Le Sourire*, de París)

RECONCILIACIÓ

(De *Le Rire*, de París)

El japonès. — Oblidem tot lo passat i donem-nos les mans.

— Mamà; per què porten tants pneumàtics de recanvi aquests homes?

(Del *Puch*, de New-York)

HISTORIA D'UN CAPELL DE FRUITES D'UNA MISS ANGLESA

HISTORIETA NO TRADUIDA

(De *Le Sourire*, de Paris)

floret de festes majors que la totalitat gairebé de les viles, pobles i llogarets de la nostra Catalunya celebren, justament dintre d'aquest període canicular que ara ens trobem, coincidint amb el mancament d'activitat deportiva que abans deixavem constatat.

I vels-hi aquí exposat el concepte de lo que jo califico de deport del temps, deport nobilíssim al qual se dediquen un sens-fi de ciutadans desvagats i amb quatre duros sobrers a la butxaca, més altres tants de recanvi, com a capital de reforç, posant en l'exercici de tant noble idea, la mateixa fe y el propi entusiasme que molts esmersen en el *tennis* o en el *yachting*, sense que, de bon troç, ofereixin els alicients de la pràctica de seguir festes majors.

En primer lloc, en res desdeix aquesta pràctica, comparativament amb els demés exercicis corporals, en quant a tripijoc, abundor de suades i capolament de cos. Reflexioni-s no més en les presses que un hom ha de dur pera que'l tren no li escapi, en lo premsat que se sol anar dintre del vagó quan regeixen els bitllets amb rebaixa, y, sobre tot, en el macament general amb que se sol sortir de l'indispensable tartana, el qual arriba, en determinades ocasions, a tals extrems d'estropici, que ja poden ben riure-s dels tant ponderats *matches* de *box* y de lluita greco-romana.

No parlem ja de l'atractiu del perill i del risc, indispensable sempre en tota mena de sports pera que en realitat puguin reputar-se d'interessants, perquè ni la mateixa aviació els ofereix tant greus i imminents, ja que es indubtable que són moltíssimes més les víctimes causades per les festes majors que no pas les que han produït els monoplans, els biplans i demés eines d'aquestes que volen quan volen.

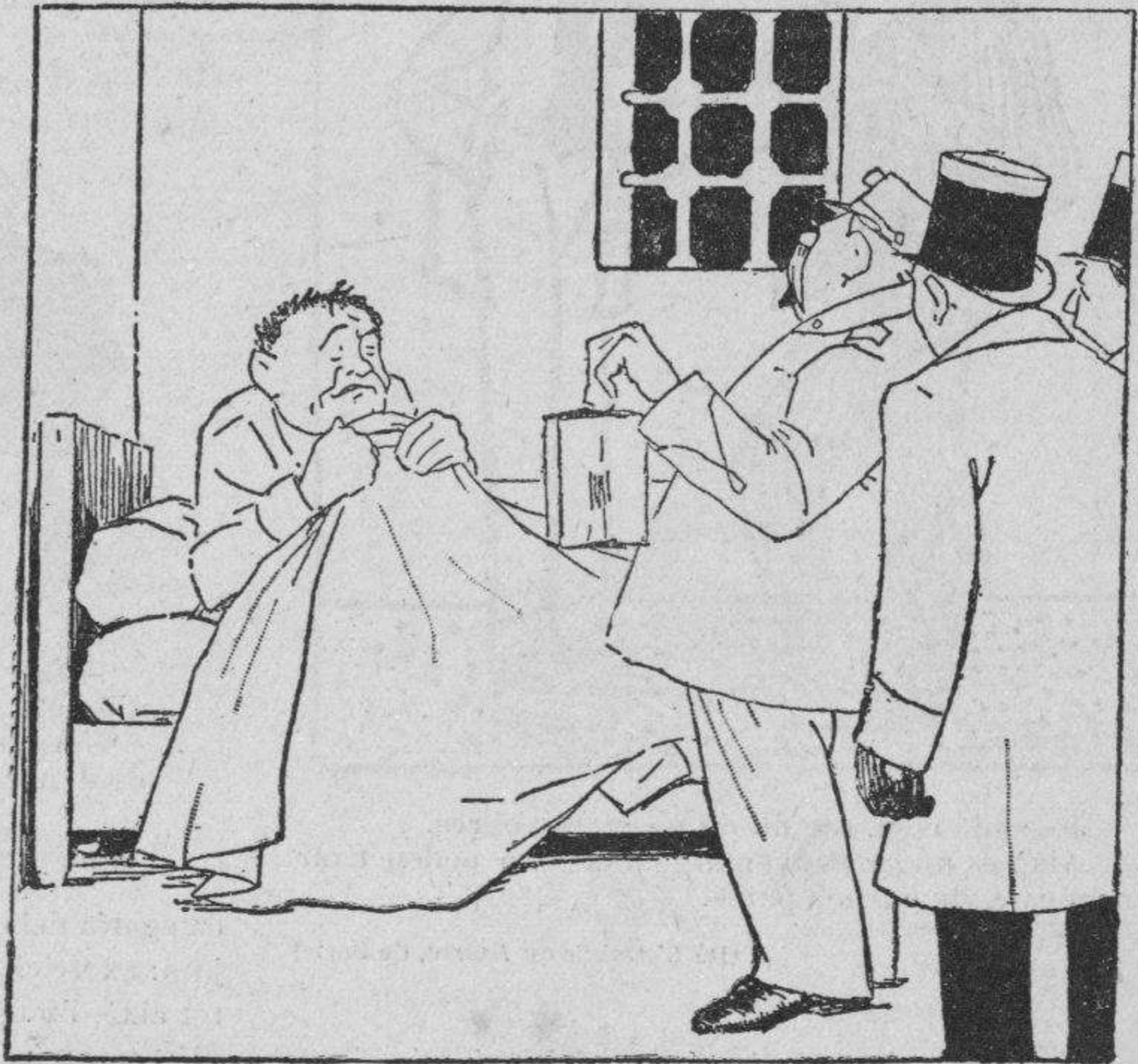
Fora dificultós en extrem, per no dir impossible, formar-se idea aproximada de les pulmonies que s'han arreplegat a la sortida dels envelats, de les indigestions de pollastre i d'oca contretes en els àpats casolans, de les otitis produïdes per aquell espinguet penetrant i sostingut dels obligats de cornetí en les

EL PINTOR DE NATURALESA MORTA

- Comença a fer pudor; ens l'hauríem de menjar.
- Encara no; quan hagi canviat de color.

(De *Le Sourire*, de Paris)

LA MALA NIT

- Que se'm guillotini, be, però que se'm desperti a les cinc del dematí, això es insoportable...

(De *Le Sourire*, de Paris)

El cambrer. — Vagi alerta, senyora, que la sopa crema molt; ara, tot portant-la, m'he cremat els dits.

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

— Jo, amic meu, soc fill de les meves obres.
— Això es un gran aventatge, aixís no podeu tirar res en cara als vostres pares.

(De *L'Assiette au Beurre*, de París)

serenades fetes a l'alcalde, i res diem dels qui, més dissortats encara, s'han sentit atacats d'amor tot contorsionant-se en una americana o giravoltant al sò d'un vals, i que han resolt la crisi morbosa per medi del cataplasma matrimonial.

Ja veuen, doncs, si hi ha dret o no a incloure en la

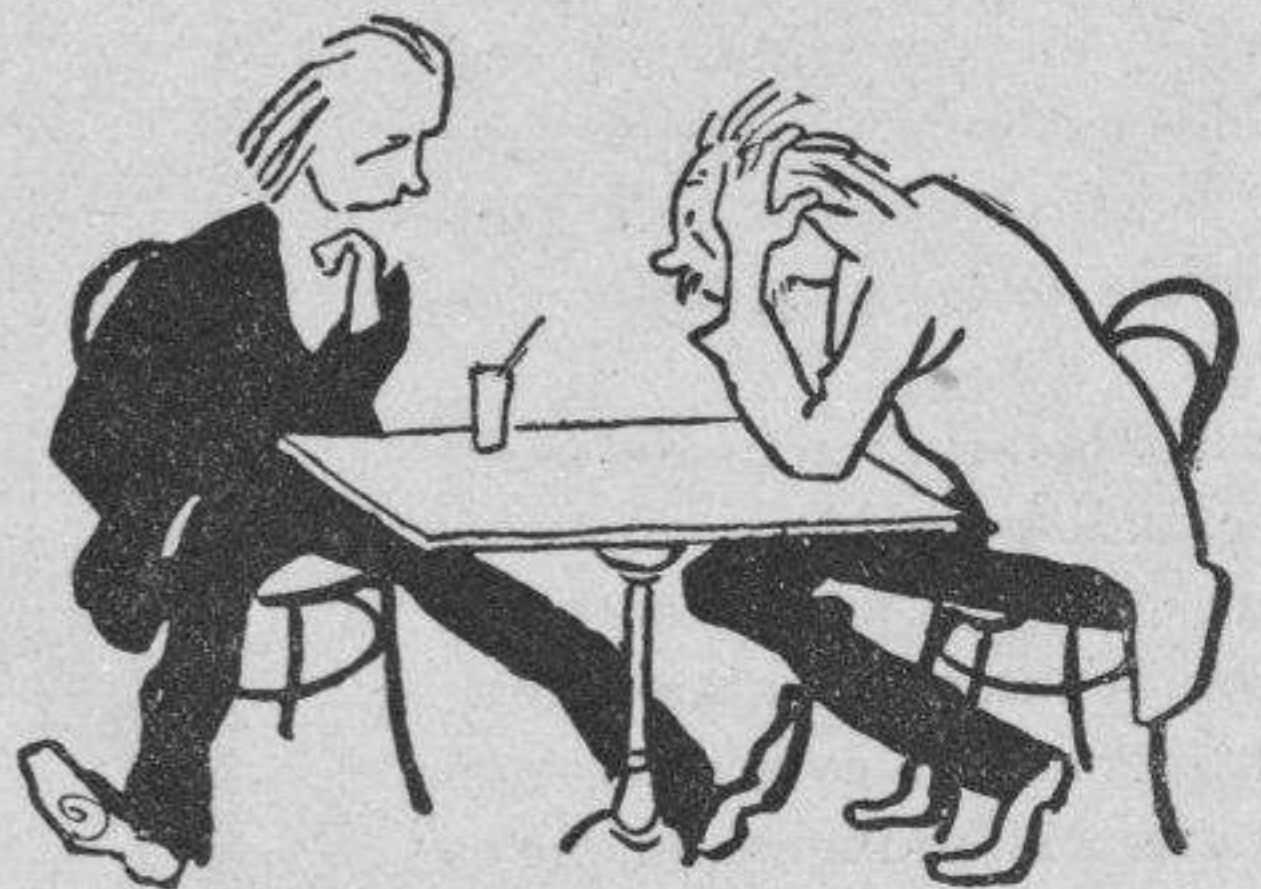
— Diguin lo que vulguin, les teoríes pacifistes van fent llur camí. Vegi la guerra italo-turca; es cert que continúa, però sense combats.

(De *L'Assiette au Beurre*, de París)

— Si's creu ferme llàstima contant-me que no t'écasa, s'erra de mitg a mitg. Qui pogués dormir sobre'ls bancs del passeig, amb aquesta calor que fa!

(De *L'Assiette au Beurre*, de París)

— Escolta: podríes deixar-me el teu abric d'istiu?

— Amb molt de gust, però aabns m'hauríes de donar diners per anar-lo a desempenyar!

(Del *Jugend*, de Munich)

categoría dels sports aquests del seguiment de festes majors: exercici físic violent, atracció del perill, i, apart de tot això, l'interès que de per sí ens ofereixen les seves diferents fases i incidents.

Això explica que sigui tant considerable, més de lo que se suposa, el nombre d'aficionats que té, alguns dels quals hi estan realment fanatitzats, tant, que no podrien viure sense perdre nits per les sales de ball ni sense arrugar colls, suar camises i patir d'ulls de poll de res!

tes d'anar calçats de vegades un mes seguit amb les indispensables botines de xarol. Els tals viuen dins la festa tant naturalment com el peix a l'aigua; llur ventrell ja no'ls tolera més que carn de ploma, i acaben per no poder dormir si no son breçats per una tartana o sotraquejats per un vagó de carril.

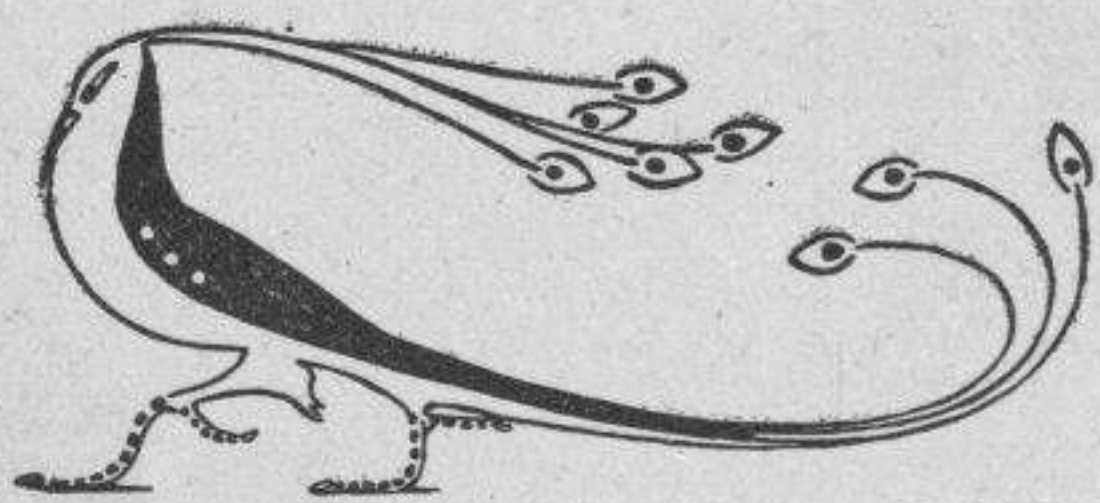
Llur afany de tràngol acaba per ser frenesí; de l'Empordà salten a la Costa; de la Costa, al Vallès, del Vallès al Camp de Tarragona o a la Conca de Barberà. Lo interessant es poder contar que han seguit vint, trenta, cinquanta festes majors, que'ls acreditin de campions del sport; que han sentit tants o quants panegírics de Sant Llorenç, de Sant Feliu o de Sant Bartomeu, la vida i miracles dels quals acaben per conèixer tant be com els mateixos que'ls varen canonitzar, i que han consumit mostres de totes les espècies d'aviram classificades pels naturalistes.

I no's creguin que aquests *sportsmen* parlin i discuteixin de festes majors com a cosa de pura platxeria, sinó que, pel contrari, posen en les converses llurs la mateixa serietat dels que obren controversia sobre marques de motocicletes o escoles de pugilat.

Aixís canten o desmereixen el gust dels adornistes i montadors d'envelats, comparen entre aquest i aquell altre pirotènic, i saben donar raó dels tocadors de clarinet de les orquestres ambulants que tenen més aguant d'àlè, dels rascadors de berra que tenen més dits y dels trompes de més bons pulmons.

El primer oreig de la tardor se n'emporta, amb les primeres fulles que cauen, les darreres festes majors que se celebren, i en tant els footballistes, els ciclistes, els boxeadors i els esgrimistes tornen a revifar-se, els *festamajoristes* dormen somniant *Moixins*, *Filarmonics* i *Nois d'Olesa*, rescabalanant-se de tantes desvetlles i fent forces pera la temporada vinenta.

ARGOS

AVÍS

El número vinent del nostre setmanari sortirà el dijous de la pròxima setmana i així seguirà fent-ho les demés, es a dir, que des de dita fecha quedarà definitivament canviat el dia de sortida, tal com veníem anunciant des de números anteriors.

— No pot figurar-se lo molest que resulta això de que la dòna li estigui parlant sempre del seu primer marit.

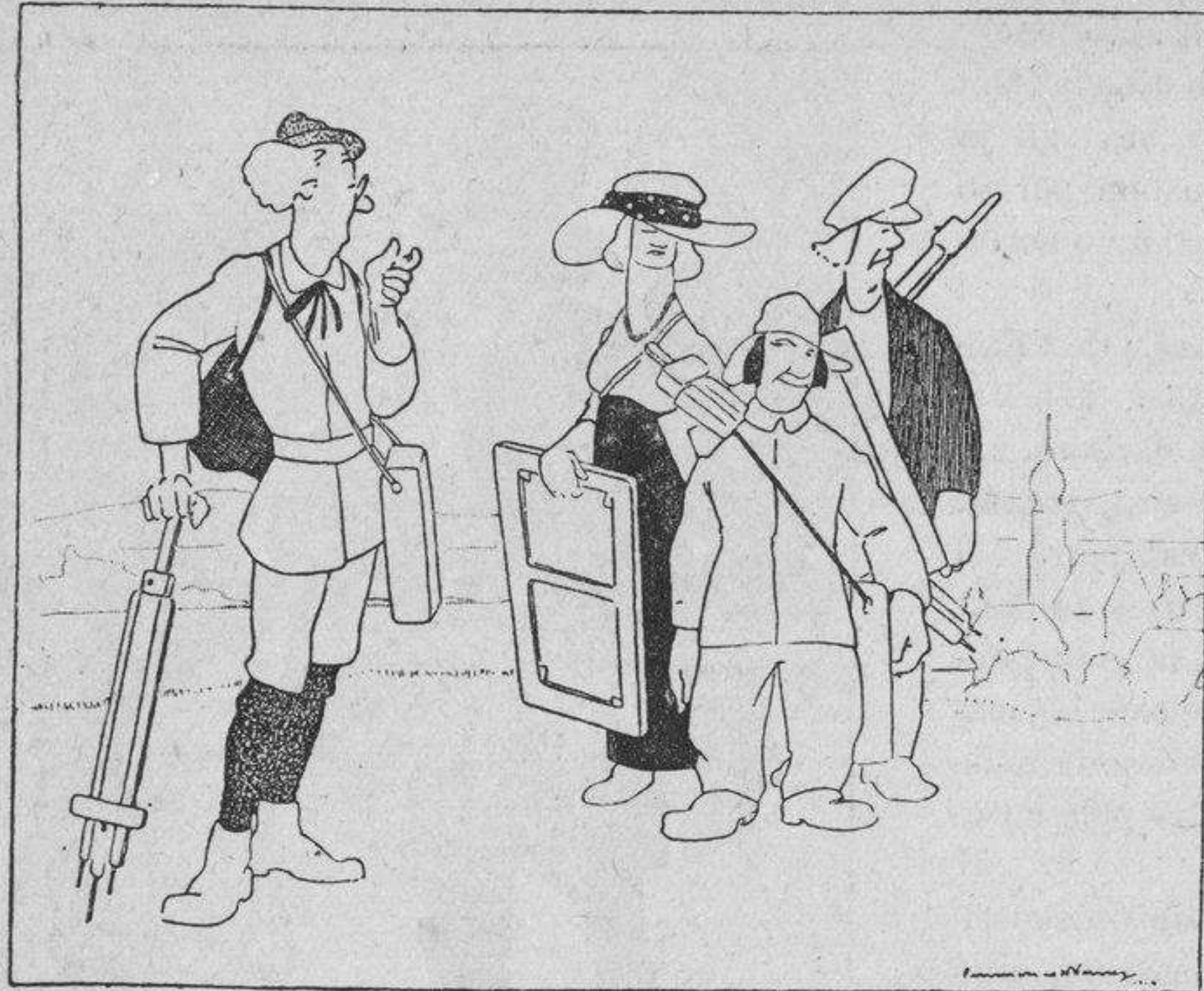
— Més molest resulta el cas de la meva, que sempre m'està fent l'elogi de les gracies que tindrà el seu futur espòs.

(Del Puch, de New-York)

— Ja'm comença a carregar la gent amb tant d'exclamar-se del preu de la carn. El preu dels automòvils es lo que hauria de mirar!

(Del Jugend, de Munich)

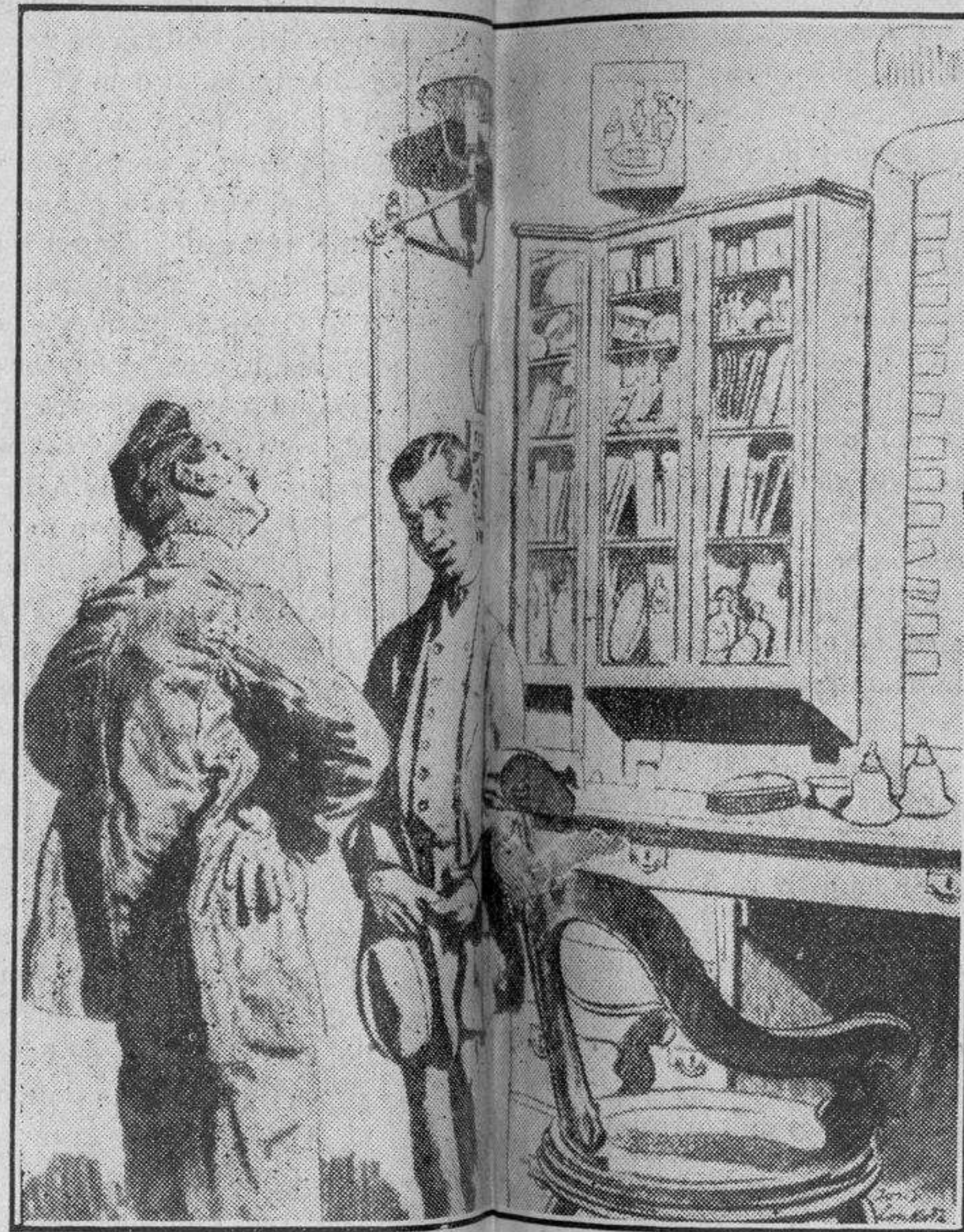
— Lo millor fora que no pintessim fins demà. La forma que avui tenen els núvols es molt antiquada.

(Del *Meggendorfer-Blätter*, de Munich)

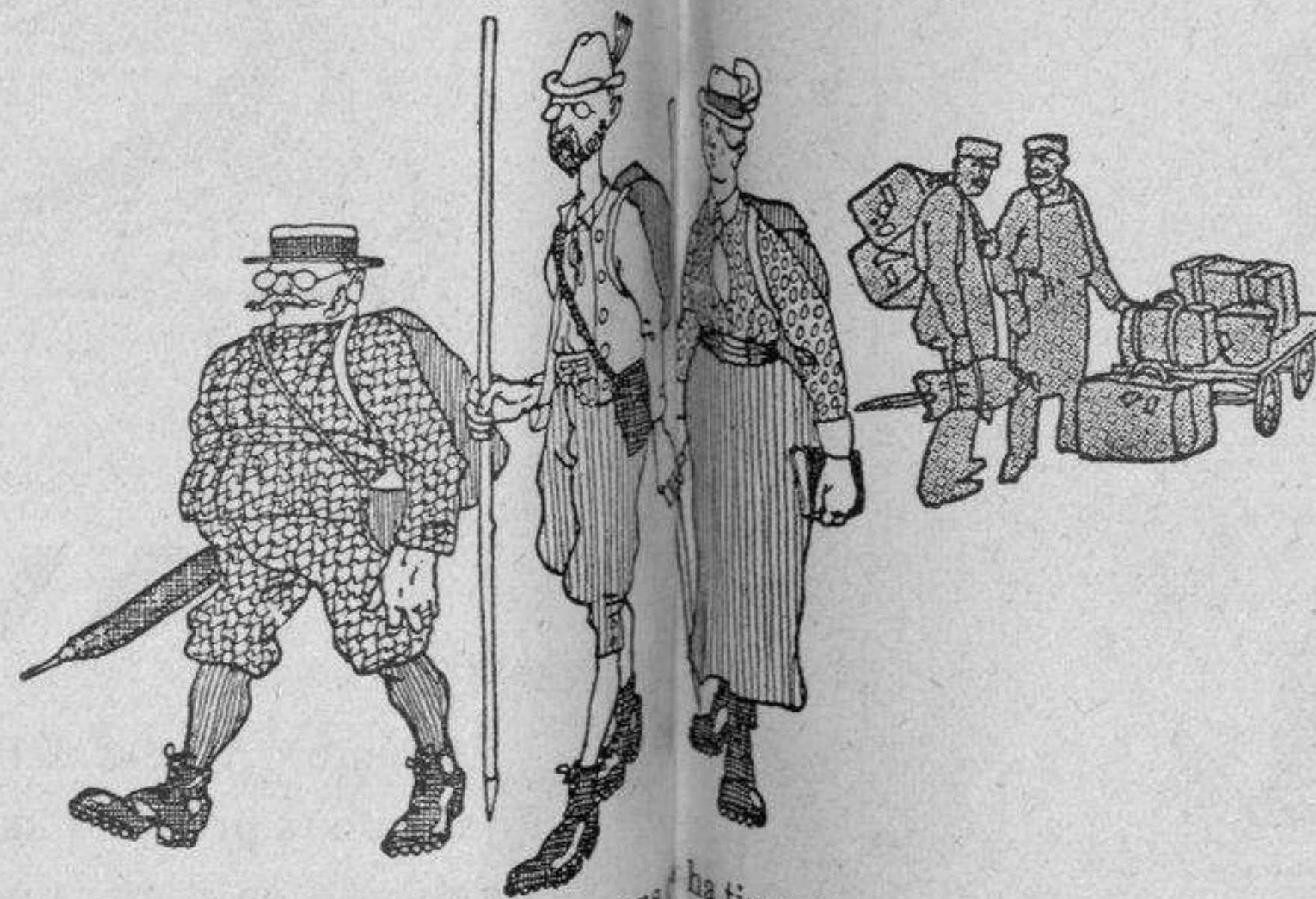
— El metge m'ha recomanat aquestes aigües perquè diu que'm convenen pera la meua constitució.
— No ho dius be, mamà: lo que t'ha dit el metge, es que't convenien pera'l teu restrenyiment.

(De *Le Rire*, de Paris)

El jovenet (que s'afaita per primera vegada). — I ara, quan li sembla que puc tornar?

(Del *Meggendorfer-Blätter*, de Munich)

— Per què eren aquelles raons que m'heu dit que no ha tingut a l'hotel?
— Perquè m'havien comptat que no tenia diners sense que l'hagués pres, els bruts!

(Del *Meggendorfer-Blätter*, de Munich)

— Don Anton: després dirà en Canalejas que vostè no pinta res!

(De *España Nueva*, de Madrid)

AL GRAND PRIX

(Del *Excelsior*, de Paris)

— Quin xàfec! Adeu vestit!
— I adeu els meus diners!

— Perdoni: equivocadament he esquinat una fulla de paper sellat de cinquanta cèntims. No podrien canviar-me-la?

— Sí, senyor; fassi una instancia en paper sellat de pesseta.

(De *L'Assiette au Beurre*, de París)

Petites actualitats

La febre de les condecoracions

En un dels nostres números anteriors donavem compte del nombre considerable de condecoracions otorgades pel govern de París en la darrera promoció de Juliol, donant satisfacció a la pruitja dels seus governats, y justificant novament la dita d'aquell humorista d'enllà dels Pirineus, qui donava del ciutadà francès la següent definició: «es un subjecte condecorat». El substantiu no es precisament *subjecte*, però no gosem a escriure el veritable.

Doncs be: encara que sembli mentida, a judicar pels mil y un papers de l'auca que fa tot francès pera obtenir una condecoració, en la promoció de que s'ha fet esment abans va haver-hi un parisenc *pur sang*, literat distingit per més senyals, qui va refusar les *Palmes Acadèmiques*.

Le *tout Paris* va escruixir-se de semblant refús; tothom ho conceptuava impossible.

Emprò la sorpresa va disminuir un bon xic al saber-se la causa per la qual l'afavorit renunciava a tant senyalat honor. Aquesta causa era que ja anava per quarta vegada, amb aquella, que li otorgaven la mateixa condecoració.

Sobornament electoral

En una de les més minúscules repúbliques americanes acaben de celebrar-se eleccions legislatives, que,

pels datos que'n tenim, sembla han sigut renyidíssimes.

Els candidats, durant el període electoral, tal com se ve fent en la vella i caduca Europa, han posat en joc tota mena de procediments de propaganda pera assegurar llur triomf: mitins, conferencies, impresos, proclames, diatribes contra'ls adversaris, promeses, dàdives, etc., etc.

Amb tot, cap d'ells ha demostrat, en aquesta ocasió, tant d'enginy com un tal senyor Andrade, el qual, en lloc de gastar-se *la plata* en propagandes a l'antiga, l'ha empleada en la compra de quinze mil parells de sabates, i en l'impressió de tantes altres circulars en les quals s'invitava als electors a passar per un lloc, que's determinava, a recullir gratuïtament un calçat que'ls anés be.

Pocs varen ser els que feren cas omís de la crida, però val a dir que'l senyor Andrade, fidel al seu objecte, els feia calçar a tots del peu esquerre no més, encarregant que passessin a recullir la sabata dreta després que s'hagués assegurat la seva elecció.

I el senyor Andrade, sense necessitat de fer un mal discurs, ni d'exposar el més insignificant programa de regeneració administrativa, ni tant sols de prometre aquell pont, i aquella carretera, i aquell campanar, ha sortit diputat per una gran majoria sobre'ls seus contrincants.

Recomanem el procediment als electors de per aquí, ja que, encara que's tracti d'un joc de política, no tant sols s'asseguren amb ell els vots dels moltíssims ciutadans que's veuen obligats a anar amb les botes foradades, sinó també els del nombrós i honorable gremi de mestres d'obra prima.

Un mutualista furibond

I ara que parlem de diputats, no serà de més fer esment d'una petita actualitat referent al que ostenta la

— I vol dir que es tant notable com això aquest tornaveu?

— Que si ho es? Miri, cada dia respon en francès i en alemany, i els diumenges fins en anglès i tot.

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

EN LA EDAT MITJANA

El cavaller lluitant amb les feres, mentres la fidel esposa l'espera sola en el castell.

EN LA EDAT MODERNA

El marit treballant com un negre en el despatx mentres la senyora frueix les delícies de la platja.

EN LA EDAT ANTIGA

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

Feliç Adam, que no havia de pagar comptes de modistes!

representació, en la Cambra de París, d'un dels departaments del centre de França.

Pel que's veu el tal polític pertenyia a l'especie, bastant nombrosa per cert, i de la qual no'n manquen exemplars molt notables a Espanya, d'aquells que un cop tenen l'acta en poder llur no més utilitzen l'investidura pera usufructuar el kilomètric, gastar paper del Congrés i beneficiar de la franquicia postal.

La única diferencia estriba en que aixís com aquí, per regla general, aquests diputats dormilegues poden disfrutar tranquilament de llur *dolce far niente*, perquè els electors llurs no gosen a trencar-los el són, a França aquests no són sempre tant respectuosos, i fins alguna vegada els criden a comptes, com li ha passat fa poc a l'aludit, amb motiu d'un viatge realitzat a la seva circumscripció.

Doncs ja veuran que en una reunió convocada a l'efecte pels més caps-calents dels seus electors, un d'aquests, després de tirar-li en cara la seva manca d'activitat i el seu desinterès per les coses del districte, va apostrofar-lo amb la presentació del següent punt concret:

— Aquí tenim, per exemple, la mutualitat. Anem a veure: què es lo que vos heveu fet per la mutualitat?

— Què he fet, dieu? — contestà, amb accent digne, el diputat. — Formo part de totes les entitats mutuales del districte. Aquí estan els comprovants.

I amb geste heroic va dipositar sobre la taula, després de treure-se'ls de la butxaca, un munt de títols que acreditaven la seva veritat.

Un dels circumstants, volent comprovar la veritat d'aquella manifestació de llur representant en Corts, va disposar-se a llegir en veu alta aquells patracols.

El primer deia:

«ELS BRAÇOS TALLATS

Societat pera'l foment del descans»

La lectura no va continuar.

Evidentment hi han homes que neixen amb mala estrella.

BONS MOTS

— Va dinar be, ahir, a câ la comtesa?

— No, molt malament, però molt malament.

— Doncs es extrany, perquè s'hi menja admirablement.

— No va ser culpa de la comtesa, senyora, sinó meva, perquè'm vaig descuidar la dentadura a casa.

— Home, podria haver-l'hi demanada an ella: ne té dues.

* * *

EN UN TRIBUNAL

El jutge. — Se l'acusa d'haver robat aquest rellotge d'un aparador.

L'acusat. — Senyor jutge, el rellotger té la culpa de tot: al costat del rellotge hi havia posat un rètol que deia: « Bona ocasió! »

* * *

EN EL PARC DE LA CIUTAT

— Sab si aquestes plantes són de la familia de les arbústides?

— No, senyor: són del Municipi.

* * *

— Sé una casa molt bona que faria per vostès.

— Que té cotxera?

— Però, es que han posat cotxe?

— No, es pera que pugui passar el sombrero de la meva dona.

* * *

Un periodista interviewa un ministre, de tornada d'una provincia en la qual ha sigut xiulat sorollosament.

— Quina rebuda li varen fer, senyor ministre?

— Molt dolenta. Gairebé'm varen apedregar; però lo pitjor de tot va ser la terrible calor que feia.

— Doncs, llavors, posaré en el diari que va tenir una rebuda calurosíssima.

* * *

EN UN TEATRE

— No arriben a haver-hi ni vuit persones. Lo millor es suspendre la funció i tornar els diners.

— Impossible: tots tenen *pase*.

* * *

Una domadora molt hermosa presenta al públic una lleona que pren un terço de sucre que la seva mestressa's posa als llavis.

— Això també ho faria jo, — diu en veu alta un espectador.

— Me sembla que s'equivoca, — contesta la domadora.

— No: vull dir que jo faria lo que fa la lleona, no lo que fa vostè.

* * *

— Doctor, el cap me fa molt mal i perdo la memoria.

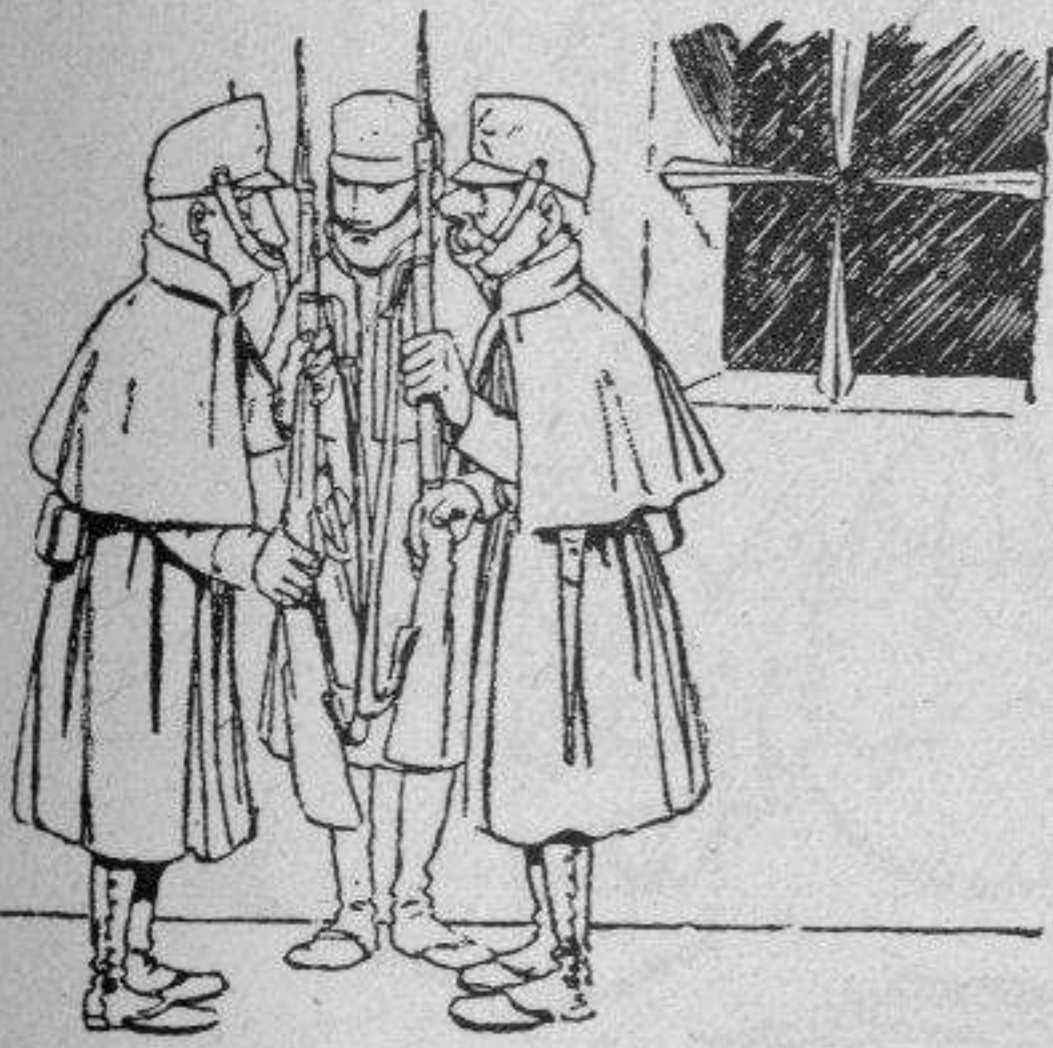
— Sí? Doncs farem alguns exercicis pera veure fins a quin punt l'ha perduda... Quin dia va néixer.

— El 22 de Janer de 1870.

— Molt be... A quant pujava la meva darrera nota d'honoraris, que encara'm deù?

ELS PRÍncePS DE L'HUMOR. — *Angel Pons* (Espanya)

1

— Ha de deixar-se matar abans de permetre se li escapi un sol pres. ■■■■

2

— Per aquí no es fàcil que s'es-

3

— Estan tranquils; no hi ha por.

4

— Vaig a veure què'm diu aquella.

5

.....

6

7

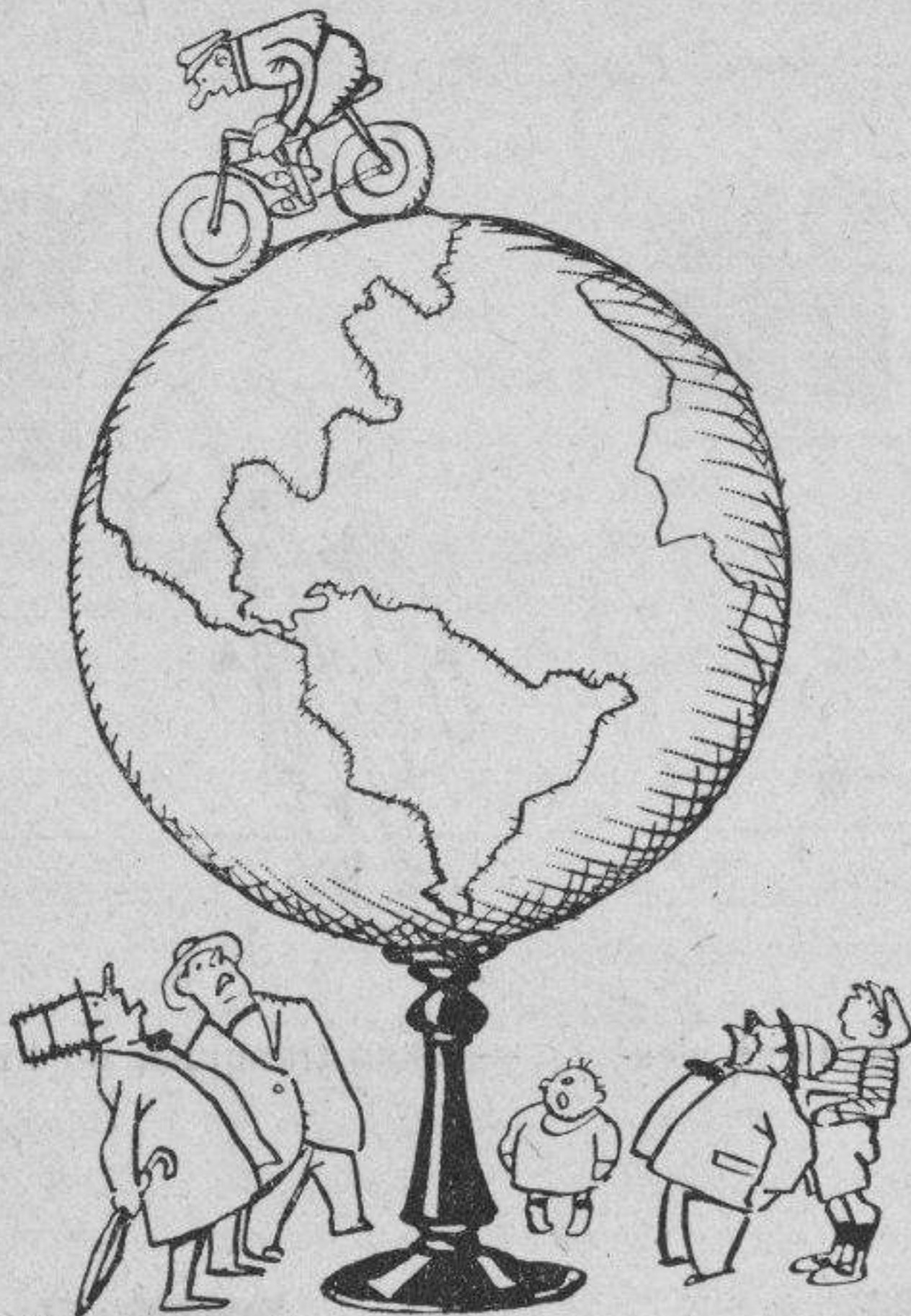
— Cabo de guardial que se n'escapa un!

8

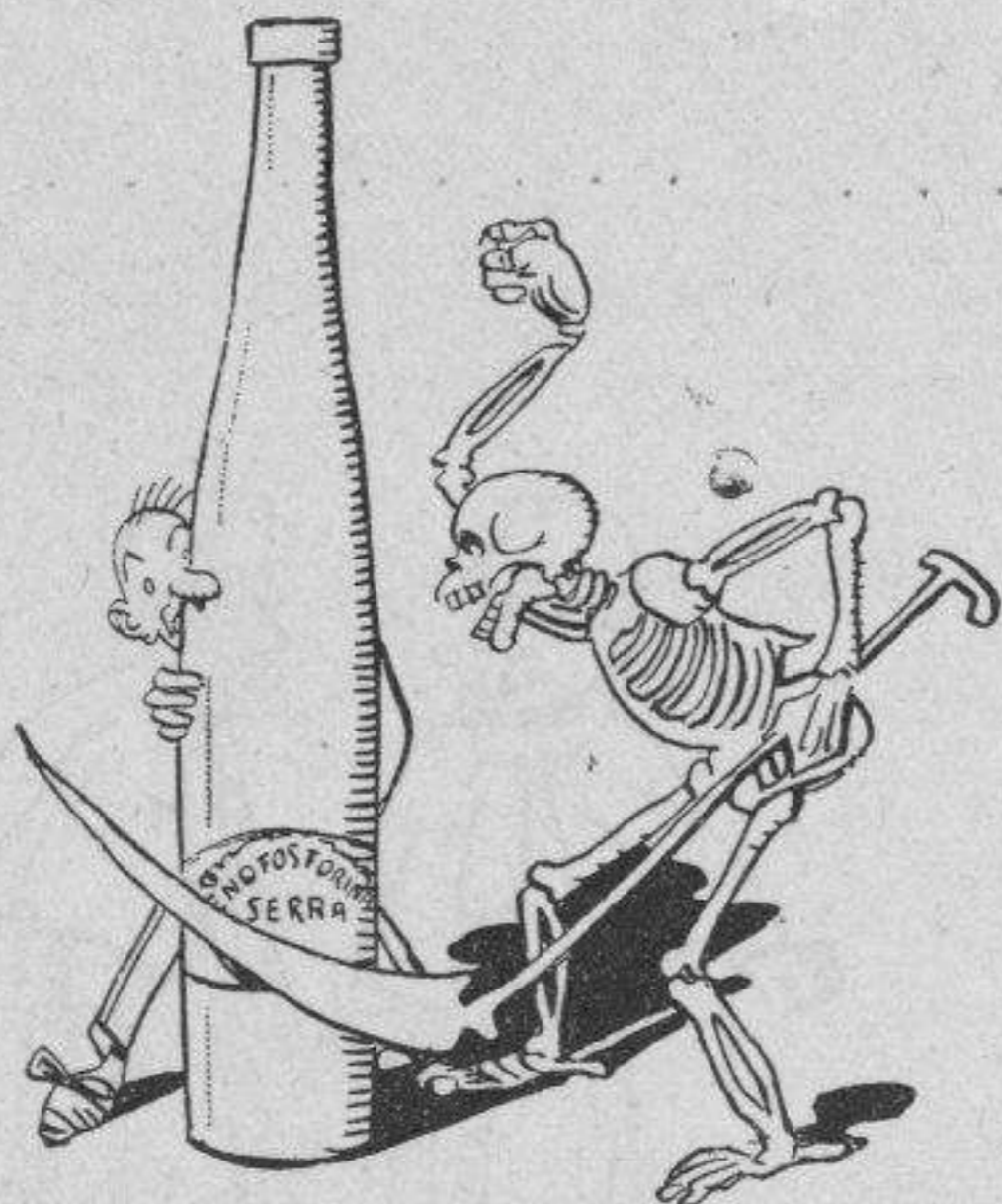
— Animal! No't vaig dir que't deixessis matar?

— Sí; però si'm deixo matar se m'escapen tots.

Ha dado la vuelta al mundo,
 en una hora cabal,
 en máquina marca **Svelte**,
 que no conoce rival.

**VALLET Y FIOL, S. en C. : : Caspe, 40
 BARCELONA**

— Ven aquí, pillo, tunante,
 que yo te pueda coger.
 — Detrás de esta gran botella,
 ya nada puedo temer.

ENOFOSFORINA SERRA
PELAYO, 9 ✕ BARCELONA

Tiene este señor en los dientes
 una fuerza colosal.
 Es que los lava con **Higea**,
 dentífrico sin rival.

Boca sana y dientes blancos

— Caramba, i com plou! Afortunadament
 porto paraigües.

(Del *Pèle-Mèle*, de París)

== MONDIAL HUMOR ==

Número corrent 10 cèntims
 Números atrassats 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
 Extranger 8 francs »
 Pagat per anualitats anticipades

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA

Grans tallers de Gravat

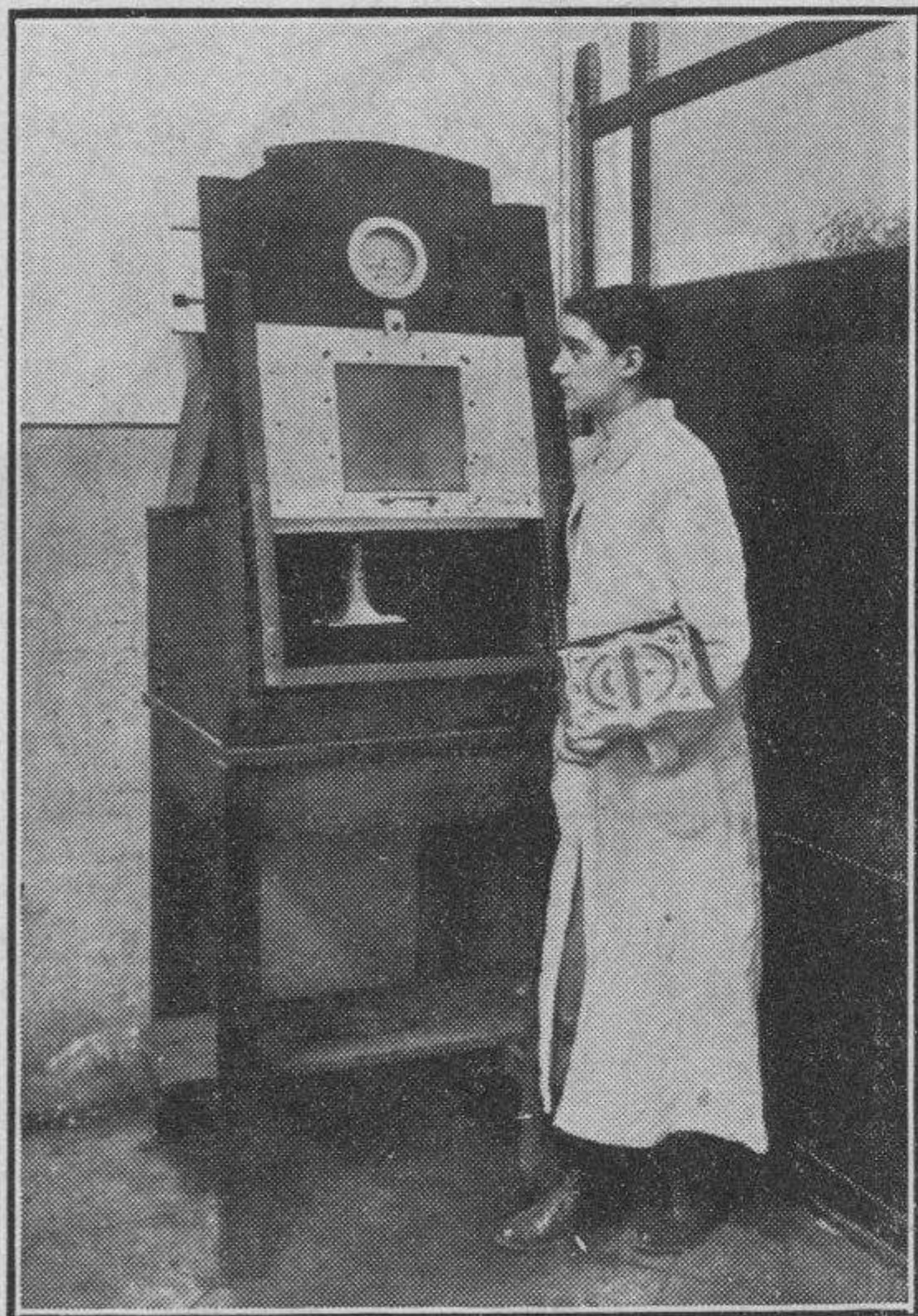
DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Els més perfectes,
ràpids i moderns

Els únics a Espanya que
graven a màquina per medi
de les elèctriques d'imán
càustic de Berlín

Una maquina de gravar

Mallorca, 192 : BARCELONA : Telèfon 7452

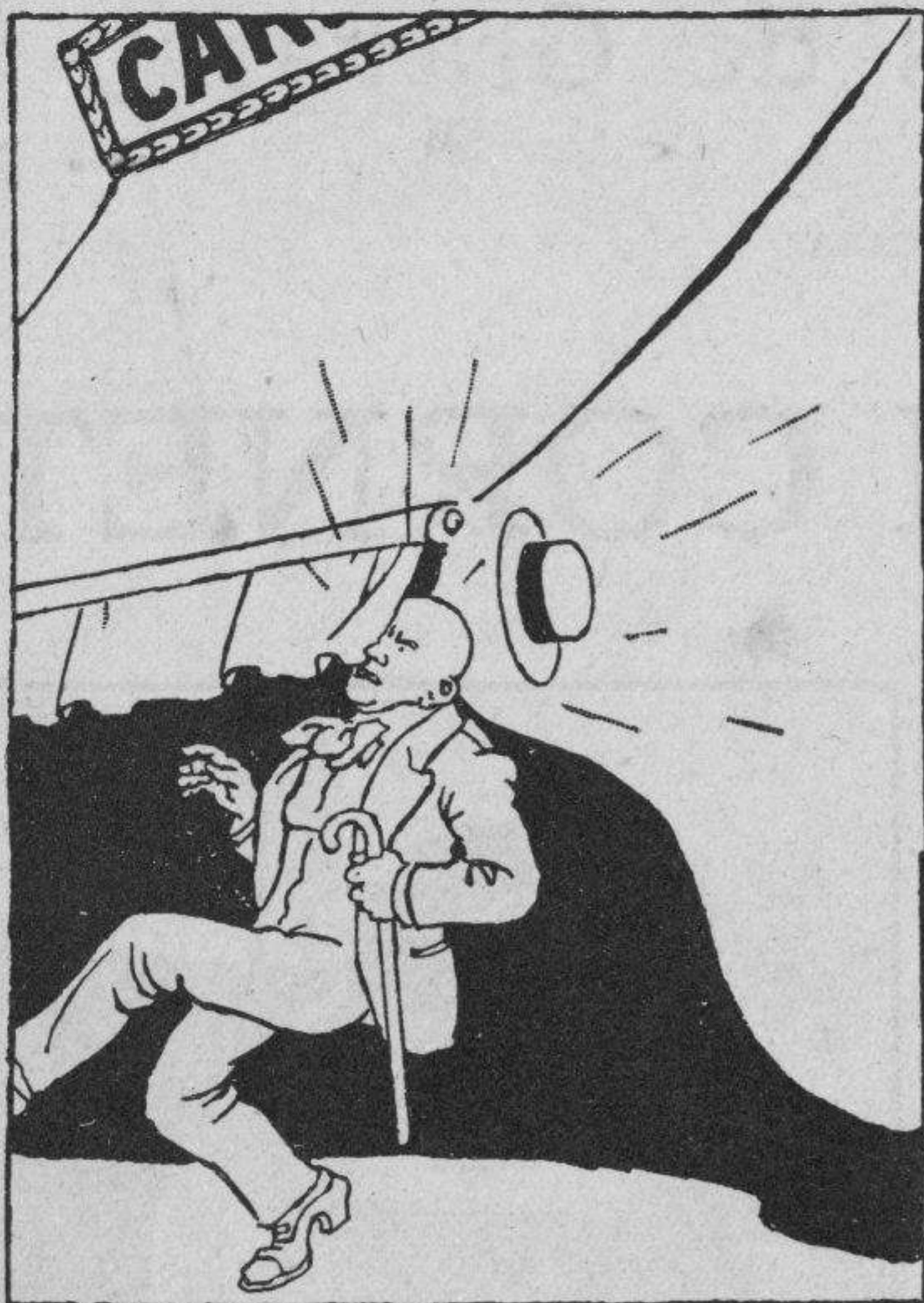
Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

Balmes, 62
BARCELONA

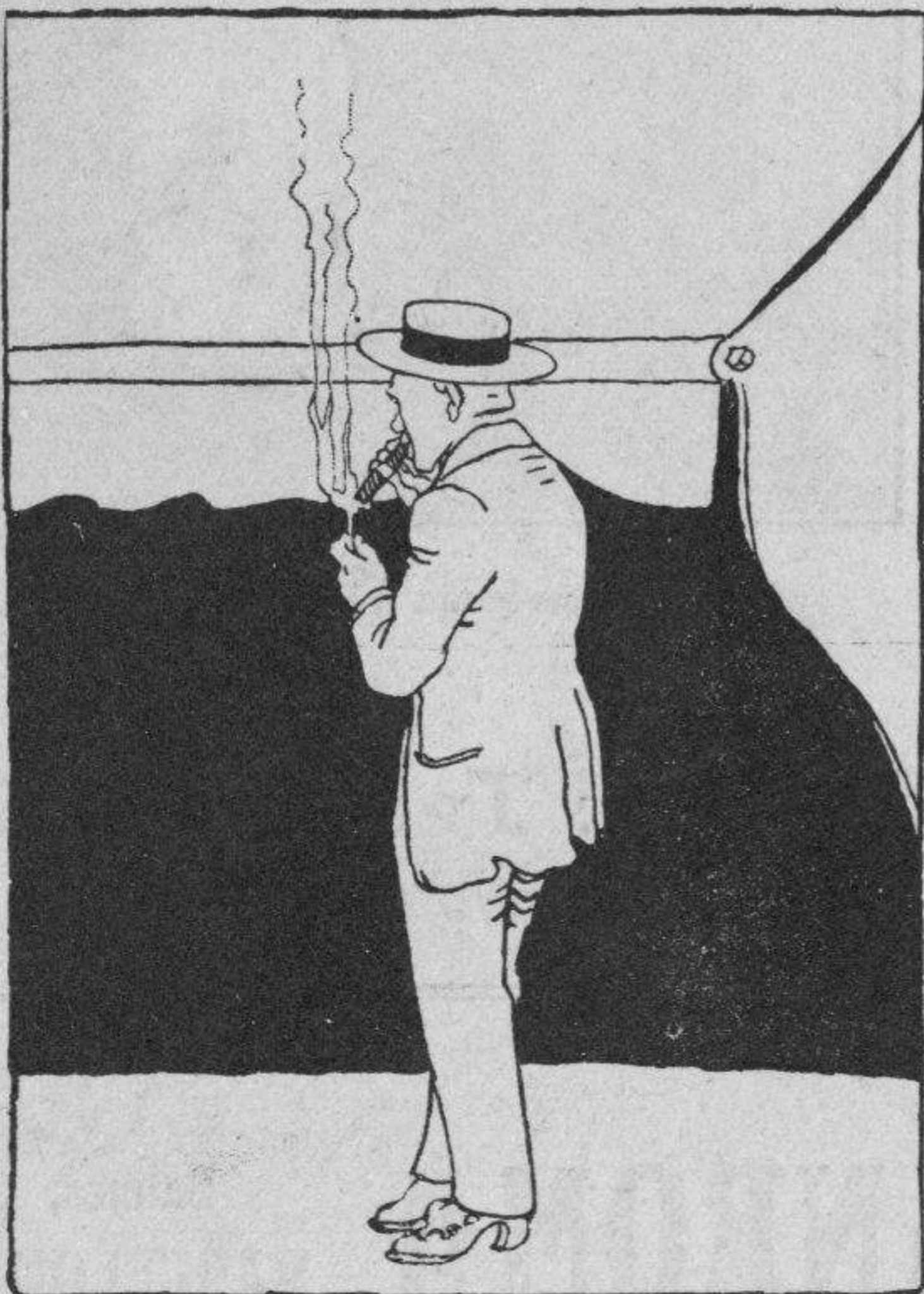
ELS TOLDOS

1. — |

2 — Què reclama vostè! Al carrer un hom pot posar i fer lo que li dongui la gana.

3. — Doncs així jo puc encendre aquest puro aquí sota la vela.

4. — Socors !! Socors !!

MONDIAL HUMOR